

RETRIEVERNESJAGTHUNDEKLUB

Nummer 7

Uge 43

Dato: 23.10.14

ARTIKLER

RJK RU@23.10.14

Træningstourné 2014

Af Lars Carl Holten

Årets træningstourné gik sammen med gode venner til midt England, hvor vi havde base hos Laura og Darek Hill, Stauntonvale Gundogs, i deres fantastiske barn-house i Lount. Et arrangement, der har baggrund i et mangeårigt venskab.

Alt ”duftede” af engelsk hygge, gæstfriheden var overstrømmende og landskabet omkring den spændende bolig lagt an til jagt og hundetræning i overflod. At ejendommen ligger midt i en nationalpark med en kæmpe rigdom af de lokale vildtarter, gjorde ikke totaloplevelsen ringere.

Laura er en fantastisk træner og hundefører med en fortid som kaptajn for det engelske retrieverlandshold samt opdrætter af en mængde FTCH's.

Lauras mand Darek er chefinstruktør hos Ryanair og har en spændende fortid, idet han er opvokset i Zimbabwe, hvorfra hans familie nu er fordrevet og spredt over hele verden.

Darek er en humoristisk gentleman, der, indtil vi startede træningen, holdt skjult, at han til fulde matchede Laura mht. til at føre hund. Darek var da også den første af de to til at kvalificere sig til det engelske mesterskab i år.

Ved siden af sit hundearbejde driver Laura webbutikken ”Black Gundog”, og hun var initiativtager til cancerstøtte aktiviteten med lyserøde Acme fløjter – i dag er hovedforretningen jagtbeklædning til piger og træningsvesten, der afløser gameback'en.

Træningsturen var lagt an med et antal instruktionstimer, dummytræning samt ”skyde-jagt-træning”.

Under første træning under jagt, blev jeg sat eftertrykkeligt på plads, idet instruktøren Guy Bennett (bl.a. kendt som mesterskabsdommer her i DK) efter en lang dirigering med en del fløjten så mig lige op i ansigtet og spurgte, om jeg var kommet for at ”samle op” eller for ”at træne”.

Herefter fik jeg nogle gode løbeture og kammeratlige samtaler med Lea langt ude i roemarkerne, når

det var nødvendigt.

Det var en afbrydelse i jagten, som alle deltagere accepterede med ophøjet ro og venlige og meget kompetente anbefalinger.

Hos Ben Randall, Beggarbush Gundogs (2 gange vinder af det engelske Cockeresterskab), havde vi nogle lærerige dage med jagt og træning på ”meget

vildtrige” arealer med beder og vildtager – fantastisk, at Ben kan arrangere træningsjagter med 60 – 80 fugle på paraden hver dag i august og september ;-)).

En jagttræningsdag hos Ben Randall starter med parole kl. 10.00. Instruktionen er kort og præcis, og Ben går ikke i detaljer, idet alle er garvede hundeførere, der for det meste besøger Ben flere gange i

sæsonen. Der er som regel 6 – 8 retrievere, 6 – 8 spaniels/Cockers samt 6 ekstremt velskydende skytter. – Hvis man hver dag i 2 måneder skyder 16 – 20 agerhøns, må man vel efterhånden få styr på det!

Fuglene blev nedlagt på op til 60 – 70 meters afstand og Ben, der meget hurtigt aflæste de enkelte hundes standard, uddelegerede herefter apporteringerne, så de ikke blev over evne for hundene, som derved måske forstyrrede terrænet eller stødte ikke skudte fugle unødigt.

Træningstourné 2014

Af Lars Carl Holten

På første træningsdag hos Ben var der besøg af det eksklusive jagt- og fritidsmagasin FIELDSSPORTS hvor Ben Randall er hundesportsredaktør. Rapporterne og fotografen fra FIELDSSPORTS fandt det spændende, at vi repræsenterede både 1. og 2. vinderen fra det danske 2013 mesterskab, og at vi var taget den lange vej for at lære af Ben, - så mange fotos blev derfor taget og spørgsmål stillet. Vores "elevstatus" blev dog sat i perspektiv, da Carsten og Brimson (DK FTCH, TM og Mesterskabsvinden 2013) blev kåret som "Gun's Choice" på dagen.

Ud over træningsdage og afslapning besøgte vi Lee Harvis for at hente en hvalp af spændende afstamning. Som mange andre i England lever Lee af hundesporten og er med på det engelske retrieverlandshold. Det var derfor en ære at blive inviteret til at træne med Lee i hans omgivelser. Jeg tror nu, at Lee ville sætte os på en prøve, da han spurgte, om vi tidligere havde trænet i lyng og breg-

ner. Da vi ankom til det smukke, stærkt kuperede træningsareal, viste det sig, at lyngen var 50 - 60 cm høj og strid og bregnerne pænt over en meter. Alligevel klarede Brimson og Lea opgaverne overbevisende, og vi aftalte at holde maskerne og lade som om, vi var vant til noget meget hårdere terræn derhjemme.

En anden stor oplevelse var et besøg hos Sandra og John Halstead, Kennel Drakeshead, hvor vi skulle have parret en tæve med FTCH Drakeshead Vodka. Grundet rygsmerter havde John aflyst træning den eftermiddag, vi ankom, hvilket medførte, at vi fik alle "de gamle historier" samt lidt modvilligt enkelte tricks og en hyggelig kop te.

Det var imponerende at høre, hvordan disse efterhånden ældre retrieverlegender trænede næste hver dag - hele dagen- og den passion, de lagde for dagen. Deres viden omkring genetik og avlslinjer er legendarisk, og vi sugede viden til os. Spændende at høre det kendskab Sarah og John også havde til

anerne i vores avlslinjer.

Efter næsten 3 ugers fantastisk træningstourné gik turen atter hjem over Hull/Rotterdam og så videre på det europæiske motorvejsnet.

Mange har efterfølgende spurgt mig, hvad forskellen så er mellem os, engelske hunde og handlere. Man skal forstå, at retrieversporten er stærkt voksende (over 150 klubber for retrieverinteresserede) og mange fold større i England. Der er ligeledes måske tusinder, der lever af sporten direkte eller indirekte - money talks! Jeg tror såmænd ikke, at den "menige" engelske hundefører er bedre end os, men at fokuseringen på og det større udvalg af kvalificeret hundemateriale gennemsnitligt, adgang til jagt/vildt året rundt og mere kvalificerede træningsudbud giver større muligheder. Kigger vi på de "professionelle" og/eller deltagerne i "Open Trails" (vores "Vinderklasse"), er der i mine øjne en liga klasse forskel. Under træning og prøver bedømmes ekipagerne (POSITIVT) ned i - hvad vi nok ville kalde - "småtings afdelingen" eller grænsen til det "umuliges kunst", - men hvis standarden er meget høj, er det jo nok den eneste måde at skille de enkelte ekipager fra hinanden på. F.eks. forventes der alene ét BACK (flere tæller fra) for at få hunden måske 150 - 200 meter ud - måske over flere hegn og vandløb i varierende terræn og biotop.

Det, der imponerede mig mest, var den evne, de succesfulde trænere og handlere, jeg har mødt i England, har vist omkring at kunne "læse" hunden, reagere PROMTE, og når en fejlsituation er ved at opstå, umiddelbart at skride ind med DEN RIGTIGE LØSNING på udfordringen - dette uanset om det kræver en hundrede-meters-løbetur i roer!

GOD LØBETUR.